

Георги Цонев

Горската сладкарница

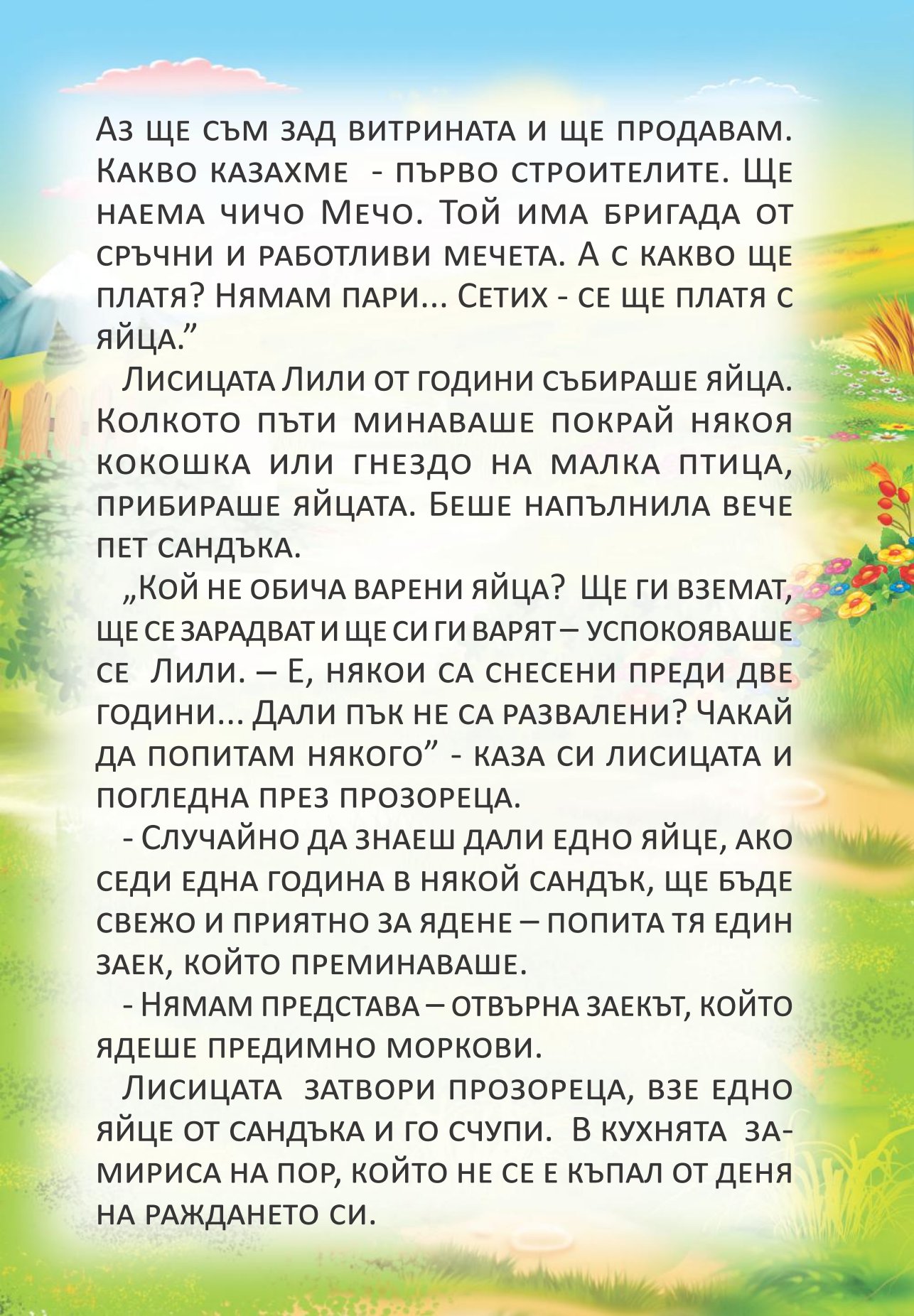

„ЩЕ НАПРАВЯ СЛАДКАРНИЦА – ПОМИСЛИ СИ ЛИСИЦАТА ЛИЛИ ЕДИН ДЕН. – ВСИЧКИ В ГОРАТА ОБИЧАТ ПАСТИ И СЛАДОЛЕД, А НЯМА ОТКЪДЕ ДА СИ КУПЯТ.”

ВЗЕ ЛИСТ И ЗАПИСА: „НАЙ-НАПРЕД ЩЕ МИ ТРЯБВАТ СТРОИТЕЛИ И МАТЕРИАЛИ. СЛАДКАРНИЦАТА ЩЕ БЪДЕ ШИРОКА, ВИСОКА, С ГОЛЕМИ ПРОЗОРЦИ И СТРИ МАСИЧКИ ОТПРЕД. В СЪКЛЕНА ВИТРИНА ЩЕ НАРЕДЯ ТОРТИТЕ, А В ГОЛЯМ ХЛАДИЛНИК ЩЕ ЗАМРЪЗВА СЛАДОЛЕДЪТ.

АЗ ЩЕ СЪМ ЗАД ВИТРИНАТА И ЩЕ ПРОДАВАМ. КАКВО КАЗАХМЕ - ПЪРВО СТРОИТЕЛИТЕ. ЩЕ НАЕМА ЧИЧО МЕЧО. ТОЙ ИМА БРИГАДА ОТ СРЪЧНИ И РАБОТЛИВИ МЕЧЕТА. А С КАКВО ЩЕ ПЛАТЯ? НЯМАМ ПАРИ... СЕТИХ - СЕ ЩЕ ПЛАТЯ С ЯЙЦА.”

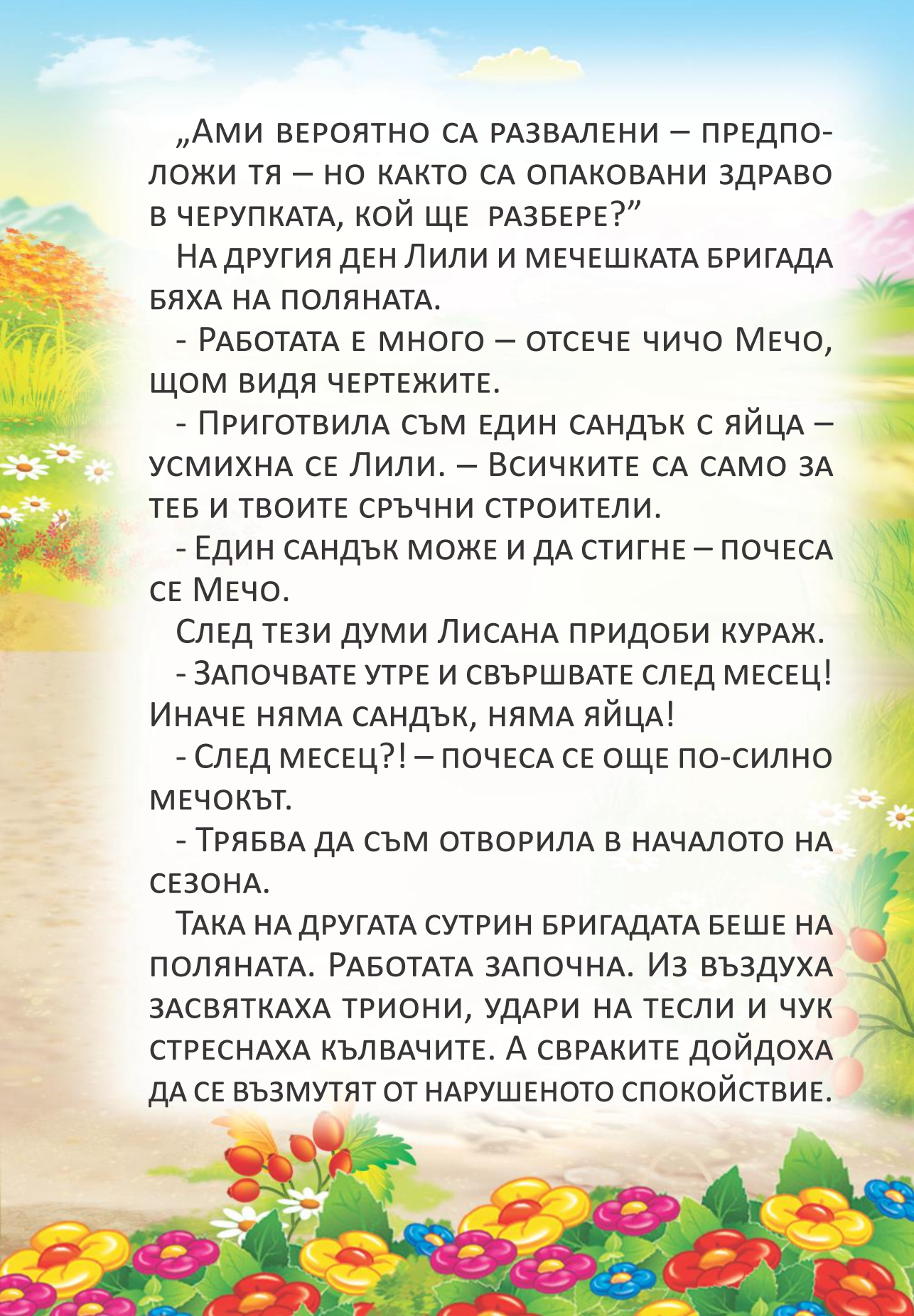
ЛИСИЦАТА ЛИЛИ ОТ ГОДИНИ СЪБИРАШЕ ЯЙЦА. КОЛКОТО ПЪТИ МИНАВАШЕ ПОКРАЙ НЯКОЯ КОКОШКА ИЛИ ГНЕЗДО НА МАЛКА ПТИЦА, ПРИБИРАШЕ ЯЙЦАТА. БЕШЕ НАПЪЛНИЛА ВЕЧЕ ПЕТ САНДЪКА.

„КОЙ НЕ ОБИЧА ВАРЕНИ ЯЙЦА? ЩЕ ГИ ВЗЕМАТ, ЩЕ СЕ ЗАРАДВАТ И ЩЕ СИ ГИ ВАРЯТ – УСПОКОЯВАШЕ СЕ ЛИЛИ. – Е, НЯКОИ СА СНЕСЕНИ ПРЕДИ ДВЕ ГОДИНИ... ДАЛИ ПЪК НЕ СА РАЗВАЛЕНИ? ЧАКАЙ ДА ПОПИТАМ НЯКОГО” - КАЗА СИ ЛИСИЦАТА И ПОГЛЕДНА ПРЕЗ ПРОЗОРЕЦА.

- СЛУЧАЙНО ДА ЗНАЕШ ДАЛИ ЕДНО ЯЙЦЕ, АКО СЕДИ ЕДНА ГОДИНА В НЯКОЙ САНДЪК, ЩЕ БЪДЕ СВЕЖО И ПРИЯТНО ЗА ЯДЕНЕ – ПОПИТА ТЯ ЕДИН ЗАЕК, КОЙТО ПРЕМИНАВАШЕ.

- НЯМАМ ПРЕДСТАВА – ОТВЪРНА ЗАЕКЪТ, КОЙТО ЯДЕШЕ ПРЕДИМНО МОРКОВИ.

ЛИСИЦАТА ЗАТВОРИ ПРОЗОРЕЦА, ВЗЕ ЕДНО ЯЙЦЕ ОТ САНДЪКА И ГО СЧУПИ. В КУХНЯТА ЗАМИРИСА НА ПОР, КОЙТО НЕ СЕ Е КЪПАЛ ОТ ДЕНЯ НА РАЖДАНЕТО СИ.

„АМИ ВЕРОЯТНО СА РАЗВАЛЕНИ — ПРЕДПОЛОЖИ ТЯ — НО КАКТО СА ОПАКОВАНИ ЗДРАВО В ЧЕРУПКАТА, КОЙ ЩЕ РАЗБЕРЕ?“

НА ДРУГИЯ ДЕН ЛИЛИ И МЕЧЕШКАТА БРИГАДА БЯХА НА ПОЛЯНАТА.

- РАБОТАТА Е МНОГО — ОТСЕЧЕ ЧИЧО МЕЧО, ЩОМ ВИДЯ ЧЕРТЕЖИТЕ.

- ПРИГОТВИЛА СЪМ ЕДИН САНДЪК С ЯЙЦА — УСМИХНА СЕ ЛИЛИ. — ВСИЧКИТЕ СА САМО ЗА ТЕБ И ТВОИТЕ СРЪЧНИ СТРОИТЕЛИ.

- ЕДИН САНДЪК МОЖЕ И ДА СТИГНЕ — ПОЧЕСА СЕ МЕЧО.

СЛЕД ТЕЗИ ДУМИ ЛИСАНА ПРИДОБИ КУРАЖ.

- ЗАПОЧВАТЕ УТРЕ И СВЪРШВАТЕ СЛЕД МЕСЕЦ! ИНАЧЕ НЯМА САНДЪК, НЯМА ЯЙЦА!

- СЛЕД МЕСЕЦ?! — ПОЧЕСА СЕ ОЩЕ ПО-СИЛНО МЕЧОКЪТ.

- ТРЯБВА ДА СЪМ ОТВОРИЛА В НАЧАЛОТО НА СЕЗОНА.

ТАКА НА ДРУГАТА СУТРИН БРИГАДАТА БЕШЕ НА ПОЛЯНАТА. РАБОТАТА ЗАПОЧНА. ИЗ ВЪЗДУХА ЗАСВЯТКАХА ТРИОНИ, УДАРИ НА ТЕСЛИ И ЧУК СТРЕСНАХА КЪЛВАЧИТЕ. А СВРАКИТЕ ДОЙДОХА ДА СЕ ВЪЗМУТЯТ ОТ НАРУШЕНОТО СПОКОЙСТВИЕ.

НО КАТО РАЗБРАХА КАКВА Е РАБОТАТА, ТРЪГНАХА ИЗ ГОРАТА ДА РАЗНАСЯТ НОВИНАТА.

- СЛАДКАРНИЦА!!! – ПОДСКОЧИХА ПТИЧКИТЕ.

- В НАШАТА ГОРА!?! – ИЗБРЪМЧАХА ПЧЕЛИТЕ.

- ЕХА, ВЕЧЕ ЩЕ ИМА КЪДЕ ДА ВОДЯ МАЛКИТЕ СИ ТАРАЛЕЖЧЕТА В НЕДЕЛЯ – ЗАРАДВА СЕ ГОЛЕМИЯТ ТАРАЛЕЖ.

- И ТОРТИ ЗА РОЖДЕНИТЕ ДНИ ЩЕ ИМА – ДОБАВИХА МРАВКИТЕ.

ВСЪЩНОСТ ЖИВОТНИТЕ ВЕЧЕ НЯМАХА ТЪРПЕНИЕ И ХУКНАХА КЪМ ПОЛЯНКАТА, КЪДЕТО СЕ СТРОЕШЕ СЛАДКАРНИЦАТА. КОГАТО ВСИЧКИ ОТИДОХА, ЗАЕКЪТ ВЕЧЕ БЕ ТАМ.

- НАЙ-ДОБРЕ СЛАДОЛЕДЪТ ДА Е ОТ МОРКОВИ – СЪВЕТВАШЕ ТОЙ ЛИСИЦАТА. – И ШОКОЛАДОВИТЕ БОНБОНИ ДА СА ОТ ЗЕЛЕ.

- ХА-ХА, ОТ ЗЕЛЕ – ЗАДАВИ СЕ МАГАРЕТО. – ПО-ВКУСНИ ЩЕ СА С МАГАРЕШКИ БОДИЛИ.

- МОЖЕ ЛИ СЛАДКАРНИЦА БЕЗ АГНЕШКО ПЕЧЕНО – ИЗРЪМЖА ВЪЛКЪТ.

- НЯМА ДА СЪПИМ, АКО НЯМА КОНФИТЮР С МУХИ – КВАКНАХА ЖАБИТЕ.

- МОЛЯ, МОЛЯ, БЪДЕТЕ ТЪРПЕЛИВИ – НАМЕСИ СЕ ЛИЛИ. – ОТВАРЯМЕ СЛЕД МЕСЕЦ. ЗАПОВЯДАЙТЕ ТОГАВА.

От този ден Слънцето започна да брои дните. Сутрин то поздравяваше с „Добро утро“ и съобщаваше колко остава до откриването. А строителите не спираха да режат, да мерят и да издигат постройката.

За откриването се готвеше и Лили. От мравките взе брашно. С него щеше да прави торти и пасти. Пчелите ѝ дадоха мед, за да е всичко сладко. А за шоколада ѝ трябваше какао. Поиска от щъркелите, които го носеха от някаква далечна и много топла страна.

Точно когато Слънцето щеше да изгрее за трийсети път, цялата гора се беше събрала пред новата сладкарница. Слънчо се показа и огря красивата постройка. Най-отпред бяха чичо Мечо и бригадата строители. Лиса ги прегърна един по един.

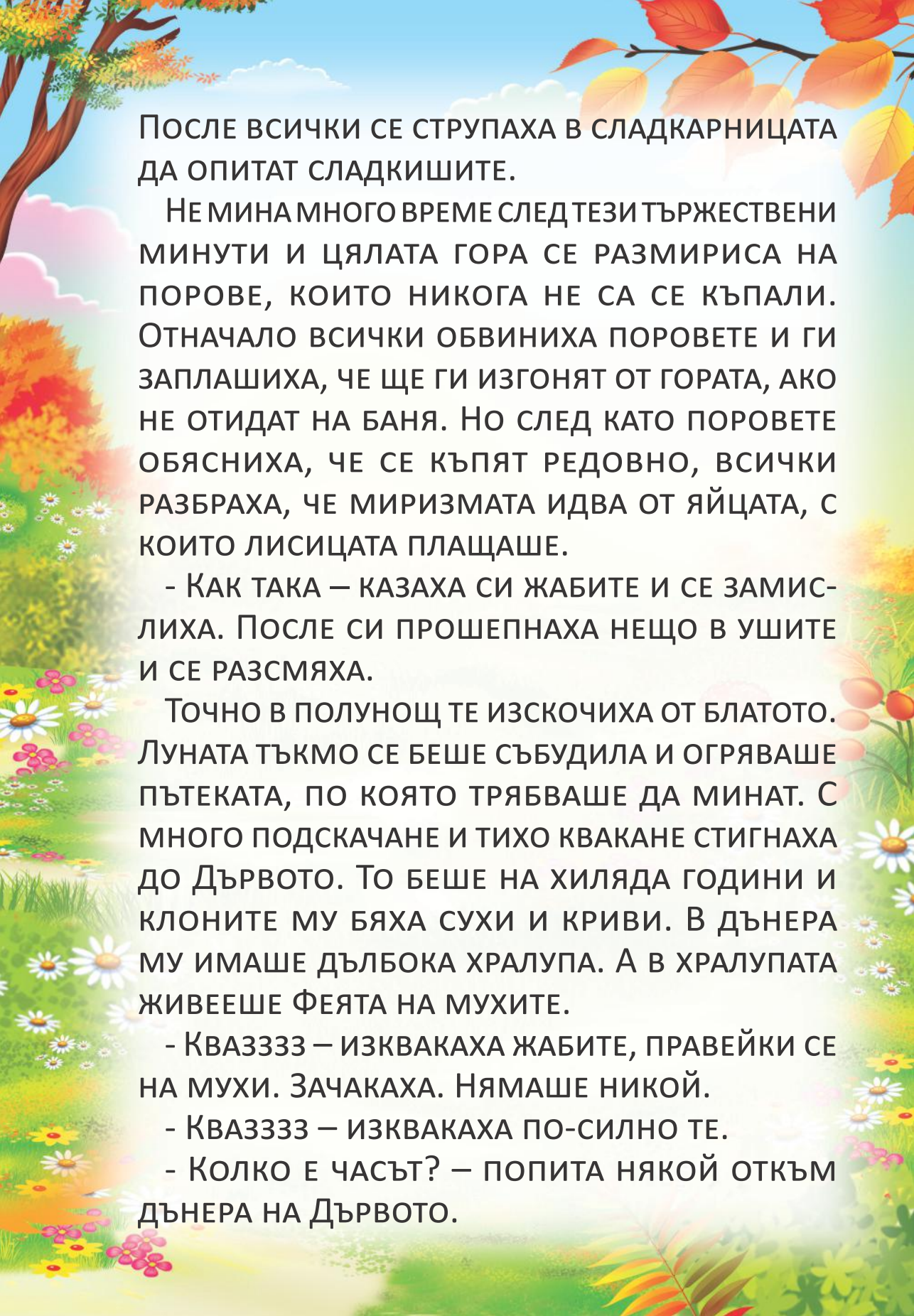

- Това е наградата за вашия труд – обяви тя с треперещ глас. – Това, което направихте, не е сладкарница, а горски замък!

Всички ръкопляскаха и подскачаха от радост. Лиса връчи сандъка с яйцата на строителите. Разплати се също с мравките, пчелите и щъркелите пак със същите стари яйца.

ПОСЛЕ ВСИЧКИ СЕ СТРУПАХА В СЛАДКАРНИЦАТА
ДА ОПИТАТ СЛАДКИШИТЕ.

НЕ МИНА МНОГО ВРЕМЕ СЛЕД ТЕЗИ ТЪРЖЕСТВЕНИ
МИНУТИ И ЦЯЛАТА ГОРА СЕ РАЗМИРИСА НА
ПОРОВЕ, КОИТО НИКОГА НЕ СА СЕ КЪПАЛИ.
ОТНАЧАЛО ВСИЧКИ ОБВИНИХА ПОРОВЕТЕ И ГИ
ЗАПЛАШИХА, ЧЕ ЩЕ ГИ ИЗГОНЯТ ОТ ГОРАТА, АКО
НЕ ОТИДАТ НА БАНЯ. НО СЛЕД КАТО ПОРОВЕТЕ
ОБЯСНИХА, ЧЕ СЕ КЪПЯТ РЕДОВНО, ВСИЧКИ
РАЗБРАХА, ЧЕ МИРИЗМАТА ИДВА ОТ ЯЙЦАТА, С
КОИТО ЛИСИЦАТА ПЛАЩАШЕ.

- КАК ТАКА — КАЗАХА СИ ЖАБИТЕ И СЕ ЗАМИС-
ЛИХА. ПОСЛЕ СИ ПРОШЕПНАХА НЕЩО В УШИТЕ
И СЕ РАЗСМЯХА.

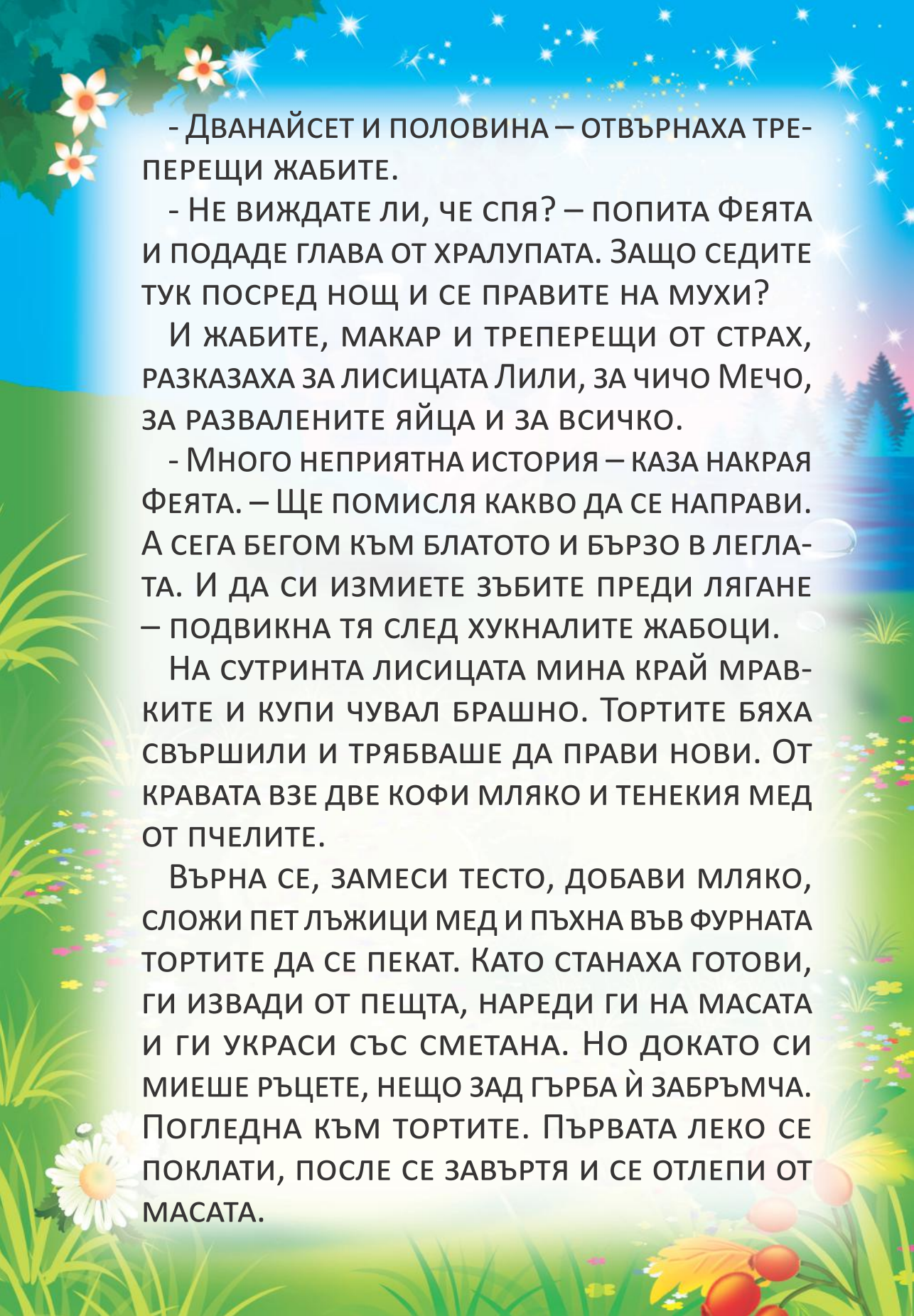
ТОЧНО В ПОЛУНОЩ ТЕ ИЗСКОЧИХА ОТ БЛАТОТО.
ЛУНАТА ТЪКМО СЕ БЕШЕ СЪБУДИЛА И ОГРЯВАШЕ
ПЪТЕКАТА, ПО КОЯТО ТРЯБВАШЕ ДА МИНАТ. С
МНОГО ПОДСКАЧАНЕ И ТИХО КВАКАНЕ СТИГНАХА
ДО ДЪРВОТО. ТО БЕШЕ НА ХИЛЯДА ГОДИНИ И
КЛОНИТЕ МУ БЯХА СУХИ И КРИВИ. В ДЪНЕРА
МУ ИМАШЕ ДЪЛБОКА ХРАЛУПА. А В ХРАЛУПАТА
ЖИВЕЕШЕ ФЕЯТА НА МУХИТЕ.

- КВАЗЗЗЗ — ИЗКВАКАХА ЖАБИТЕ, ПРАВЕЙКИ СЕ
НА МУХИ. ЗАЧАКАХА. НЯМАШЕ НИКОЙ.

- КВАЗЗЗЗ — ИЗКВАКАХА ПО-СИЛНО ТЕ.

- КОЛКО Е ЧАСЪТ? — ПОПИТА НЯКОЙ ОТКЪМ
ДЪНЕРА НА ДЪРВОТО.

- ДВАНАЙСЕТ И ПОЛОВИНА – ОТВЪРНАХА ТРЕ-
ПЕРЕЩИ ЖАБИТЕ.

- НЕ ВИЖДАТЕ ЛИ, ЧЕ СПЯ? – ПОПИТА ФЕЯТА
И ПОДАДЕ ГЛАВА ОТ ХРАЛУПАТА. ЗАЩО СЕДИТЕ
ТУК ПОСРЕД НОЩ И СЕ ПРАВИТЕ НА МУХИ?

И ЖАБИТЕ, МАКАР И ТРЕПЕРЕЩИ ОТ СТРАХ,
РАЗКАЗАХА ЗА ЛИСИЦАТА ЛИЛИ, ЗА ЧИЧО МЕЧО,
ЗА РАЗВАЛЕНИТЕ ЯЙЦА И ЗА ВСИЧКО.

- МНОГО НЕПРИЯТНА ИСТОРИЯ – КАЗА НАКРАЯ
ФЕЯТА. – ЩЕ ПОМИСЛЯ КАКВО ДА СЕ НАПРАВИ.
А СЕГА БЕГОМ КЪМ БЛАТОТО И БЪРЗО В ЛЕГЛА-
ТА. И ДА СИ ИЗМИЕТЕ ЗЪБИТЕ ПРЕДИ ЛЯГАНЕ
– ПОДВИКНА ТЯ СЛЕД ХУКНАЛИТЕ ЖАБОЦИ.

НА СУТРИНТА ЛИСИЦАТА МИНА КРАЙ МРАВ-
КИТЕ И КУПИ ЧУВАЛ БРАШНО. ТОРТИТЕ БЯХА
СВЪРШИЛИ И ТРЯБВАШЕ ДА ПРАВИ НОВИ. ОТ
КРАВАТА ВЗЕ ДВЕ КОФИ МЛЯКО И ТЕНЕКИЯ МЕД
ОТ ПЧЕЛИТЕ.

ВЪРНА СЕ, ЗАМЕСИ ТЕСТО, ДОБАВИ МЛЯКО,
СЛОЖИ ПЕТ ЛЪЖИЦИ МЕД И ПЪХНА ВЪВ ФУРНАТА
ТОРТИТЕ ДА СЕ ПЕКАТ. КАТО СТАНАХА ГОТОВИ,
ГИ ИЗВАДИ ОТ ПЕЩТА, НАРЕДИ ГИ НА МАСАТА
И ГИ УКРАСИ СЪС СМЕТАНА. НО ДОКАТО СИ
МИЕШЕ РЪЦЕТЕ, НЕЩО ЗАД ГЪРБА Й ЗАБРЪМЧА.
ПОГЛЕДНА КЪМ ТОРТИТЕ. ПЪРВАТА ЛЕКО СЕ
ПОКЛАТИ, ПОСЛЕ СЕ ЗАВЪРТЯ И СЕ ОТЛЕПИ ОТ
МАСАТА.

БРЪМНА ПО-СИЛНО И СЕ ПОНЕСЕ ИЗ СТАЯТА. СЛЕД НЕЯ ВТОРАТА, ПОСЛЕ ТРЕТАТА И НАКРАЯ ВСИЧКИ ТОРТИ ЗАЖУЖАХА ВЕСЕЛО. ОТ ВРЕМЕ НА ВРЕМЕ КАЦАХА ТУ НА ЛАМПАТА, ТУ НА СТЕНАТА. ЛИСИЦАТА ПОДСКАЧАШЕ И СЕ ОПИТВАШЕ ДА ГИ ХВАНЕ, НО ТЕ ЛИТВАХА КЪМ ДРУГИЯ КРАЙ НА КУХНЯТА. НАКРАЯ СЪВСЕМ СЕ РАЗВЕСЕЛИХА И ИЗЛЕТЯХА ПРЕЗ ПРОЗОРЕЦА.

„НЯКОЙ ГИ Е ОМАГЪОСАЛ – ПОМИСЛИ СИ ЛИЛИ. – ЩЕ НАПРАВЯ СЛАДОЛЕД. ТОЙ НЯМА ДА Е ОМАГЪОСАН.”

В КОФИТЕ С МЛЯКО СЛОЖИ МНОГО МЕД. РАЗБЪРКА ВСИЧКО ТОВА. РАЗЛЯ ГО В СЪКЛЕНИ ЧАШИ И ГИ ПОДРЕДИ В ХЛАДИЛНИКА. СЛЕД КАТО ЗАМРЪЗНАХА, ЛИЛИ РЕШИ ДА ОПИТА КАК СА НА ВКУС. ОТВОРИ, А СЛАДОЛЕДИТЕ ТОВА И ЧАКАХА. ТРЕПНАХА, БРЪМНАХА И СЕ РАЗЛЕТЯХА ИЗ ВЪЗДУХА. НАПРАВИХА НЯКОЛКО КРЪГЧЕТА ОКОЛО ЛАМПАТА И ИЗЧЕЗНАХА ПРЕЗ ПРОЗОРЕЦА. ЛИСА СЕ ОГЛЕДА. ЧУВАЛИТЕ С БРАШНО БЯХА ПРАЗНИ, НЯМАШЕ И МЛЯКО, НИТО ПЪК МЕД. ТОРТИ И СЛАДОЛЕДИ СЪЩО НЯМАШЕ. НЯМАШЕ НИЩО!

БЕЛАЗАНИ ОТ ЖИТЕЛИТЕ НА ГОРАТА. НЯКОИ СЕ ЧУДЕХА КАК ТАКА ТОРТИТЕ ЛЕТАТ КАТО МУХИ. ДРУГИ СИ МИСЛЕХА ОЩЕ ПО-СТРАННИ НЕЩА — ДАЛИ МУХИТЕ НЕ СА ЯЛИ ТОЛКОВА МНОГО, ЧЕ ДА ЗАПРИЛИЧАТ НА ПАСТИ И СЛАДОЛЕДИ?

ЖАБИТЕ СЕ БЯХА КАЧИЛИ НА ГЪРБА НА КРАВАТА И ГЛЕДАХА СЪЩО КЪМ НЕБЕТО.

- ЗНАЕТЕ ЛИ КАКВО ЗНАМ АЗ — ПРОШЕПНА НА УХО МАЛКАТА КРЕСЛИВА ЖАБА, КОЯТО БЕШЕ ГОЛЯМА КЛЮКАРКА.

- НЕ — ОТВЪРНАХА ОСТАНАЛИТЕ.

- БУХАЛЪТ ВИДЯЛ СНОЩИ ФЕЯТА НА МУХИТЕ. ТЯ ВЛЯЗЛА В СЛАДКАРНИЦАТА НА ЛИЛИ И ПОСИПАЛА НАВСЯКЪДЕ С ВЪЛШЕБЕН ПРАХ. ТОЙ Е ЧУДОДЕЕН, ЗАЩОТО ОТ НЕГО СЛАДКИШИТЕ ЗАПРИЛИЧВАТ НА МУХИ! ДАЖЕ СТАВАТ И ТОЛКОВА НАХАЛНИ.

- ОООО — УЧУДИХА СЕ ДРУГИТЕ ЖАБИ И ЗАБИХА ОТНОВО ПОГЛЕДИ В НЕБЕТО.

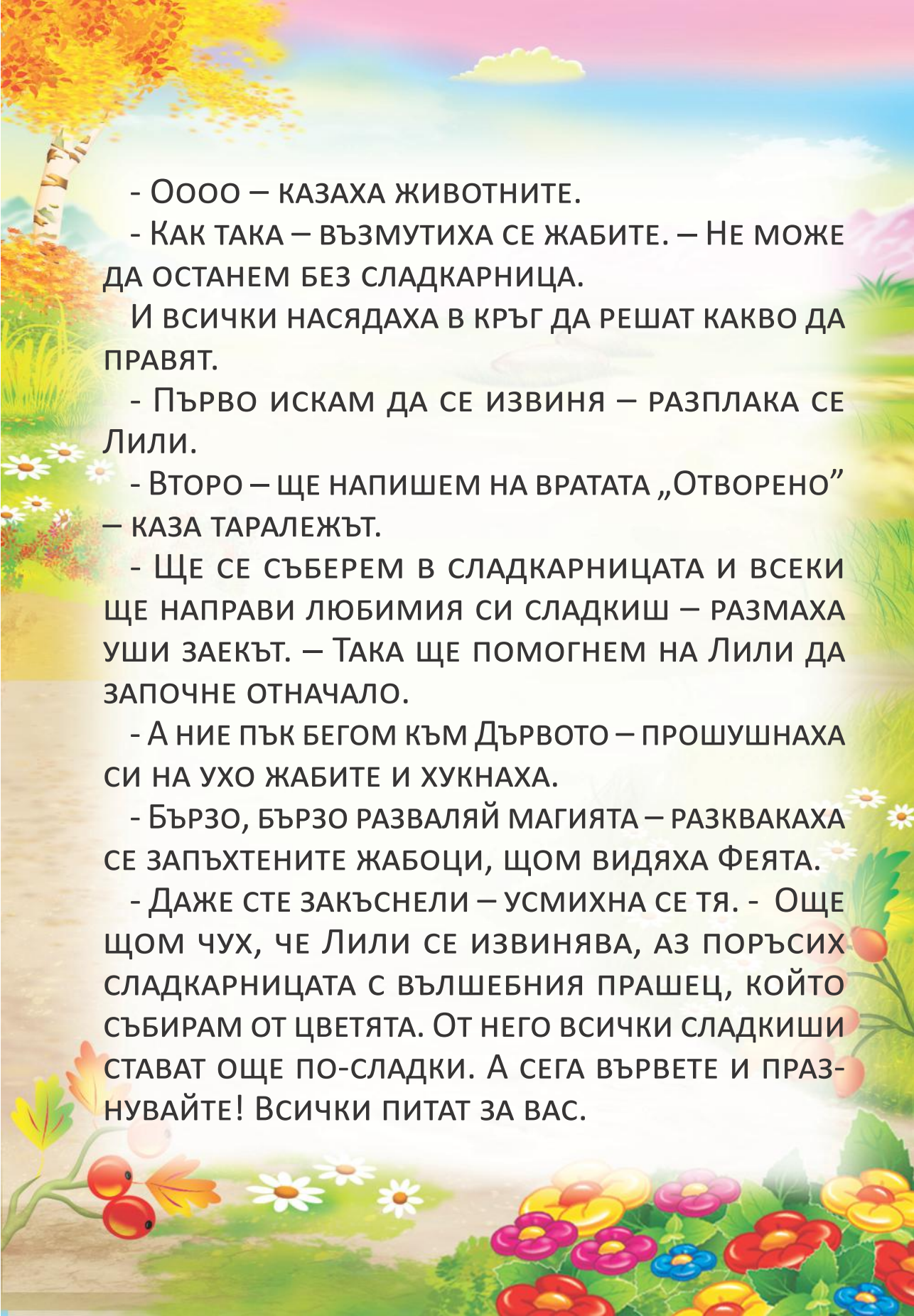

КЪМ ЛЕТАЩИТЕ СЛАДКИШИ ГЛЕДАШЕ ТЪЖНО И ЛИСИЦАТА ЛИЛИ. „ПОВЕЧЕ НИКОГА НЯМА ДА СЪБИРАМ ЯЙЦА И ДА ГИ ПАЗЯ ДВЕ ГОДИНИ“ — ПОМИСЛИ СИ ТЯ.

ПОСЛЕ НАПИСА НА ЕДИН ЛИСТ „ЗАТВОРЕНО“ И ГО ЗАЛЕПИ НА ВРАТАТА.

- Оооо — казаха животните.

- Как така — възмутиха се жабите. — Не може да останем без сладкарница.

И всички насядаха в кръг да решат какво да правят.

- Първо искам да се извиня — разплака се Лили.

- Второ — ще напишем на вратата „Отворено“ — каза таралежът.

- Ще се съберем в сладкарницата и всеки ще направи любимия си сладкиш — размахаше заекът. — Така ще помогнем на Лили да започне отначало.

- А ние пък бегом към Дървото — прошушнаха си на ухо жабите и хукнаха.

- Бързо, бързо разваляй магията — разквакаха се запъхтените жабоци, щом видяха Феята.

- Даже сте закъснели — усмихна се тя. - Още щом чух, че Лили се извинява, аз поръсих сладкарницата с вълшебния прашец, който събирам от цветята. От него всички сладкиши стават още по-сладки. А сега вървете и празнувайте! Всички питат за вас.

ОЦВЕТИ

Приказки с игри – бр. 2
Горската сладкарница

© Георги ЦОНЕВ - автор
© Спас СПАСОВ - художник
© Лозана АНГЕЛОВА – графичен дизайн

Формат - 16/70/100
Обем - 1 п.к.
Издателство Ина
София, 2017 г.
тел. 0899 851 291
e-mail ina_magazine@abv.bg

Разпространение: София,
бул. „Искърско шосе“ 19,
книжна борса „Болуд“,
щанд 301.
тел: 0897 365 469

www.inapublishing.com
www.facebook.com/ina.books

1, 20 лв.